

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/18/2018
Identifikačné číslo spisu: 2016200696
Dátum vydania rozhodnutia: 04.06.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2016200696.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: Uppsala s.r.o., IČO: 46 612 700, Tamaškovičova 17, Trnava, zastúpený: Advokátska kancelária Michal Polák - advocati s.r.o., Panenská 24, Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Michal Polák, advokát a konateľ, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0376/99/2016 zo dňa 12.10.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 43Sa/32/2016-169 zo dňa 26.02.2018, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. V dňoch 03.02.2015, 12.05.2015 a 18.06.2016 bola v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej aj len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj vykonaná na základe predvolania žalobcu kontrola za účelom prešetrenia spotrebiteľských podnetov č. 603/2014, č. 713/2014, č. 164/2015, č. 212/2015, č. 211/2015, č. 219/2015, č. 220/2015, č. 223/2015, č. 230/2015 a č. 308/2015, ktorou boli zistené viaceré porušenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 50/2007 Z.z.“). Na základe zistených skutočností zaznamenaných v záznamoch zo dňa 12.05.2015 a 18.06.2015 bolo žalobcovi listom zo dňa 21.09.2015 zaslané oznámenie o začatí správneho konania.

2. SOI, Inšpektorát SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj (ďalej aj len „inšpektorát“) rozhodnutím č. P/0363/02/2015 zo dňa 01.06.2016 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. pre porušenie:

- zákazu upierať práva spotrebiteľa na ochranu ekonomických záujmov v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.,
  - zákazu upierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.,
  - zákazu používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej výhody v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 7 ods. 1, 2 a 4, § 8 ods. 1 písm. d/ a § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z.,
  - zákazu používať nekalú obchodnú praktiku, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 7 ods. 1, 2 a 4, § 9 písm. e/ zákona č. 250/2007 Z.z.
- pokutu vo výške 3 500 €. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

3. Žalovaný rozhodnutím č. SK/0376/99/2016 zo dňa 12.10.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobcovi na základe kontroly vykonanej v dňoch 03.02.2015, 12.05.2015 a 18.05.2015 v sídle inšpektorátu uložil podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. pre porušenie:

- povinnosti zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v zmysle § 4 ods. 1 písm. h/ zákona č. 250/2007 Z. z., nakoľko v súvislosti s kontrolou vykonanou dňa 03.02.2015, 12.05.2015 a dňa 18.06.2015 bolo pri prešetrovaní podnetov spotrebiteľov č. 603/2014, č. 713/2014, č. 164/2015, č. 212/2015, č. 211/2015, č. 219/2015, č. 220/2015, č. 223/2015, č. 230/2015 a č. 308/2015 v sídle inšpektorátu zistené, že
  - spotrebiteľ, ktorý podal podnet č. 603/2014, dňa 07.02.2014 uzavrel Zmluvu o poskytovaní služieb č. 10005625, v marci 2014 požadoval zrušenie tejto zmluvy (zo zdravotných dôvodov), teda vypovedal zmluvu v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtého roka v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého účinky vypovedania predmetnej zmluvy nastali k 30.06.2014, avšak účastník konania nerešpektujúc účinky vypovedania zmluvy zaslal spotrebiteľovi list - Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní služieb a predžalobná výzva na úhradu zo dňa 31.07.2014, ktorou odstúpil od predmetnej zmluvy a žiadal od spotrebiteľa uhradiť spolu 380,88 € (odplata za služby v zmysle ustanovení predmetnej zmluvy za obdobie od 01.03.2014 do 31.07.2014, zmluvnú pokutu 1 z titulu odstúpenia od zmluvy, zmluvnú pokutu 2 a poplatok za upomienky), čím nepostupoval v súlade so znením predmetného ustanovenia Občianskeho zákonníka, teda riadne;
  - spotrebiteľ, ktorý podal podnet č. 220/2015, dňa 22.12.2013 uzavrel Zmluvu o poskytovaní služieb č. 20001370 (členstvo bolo z dôvodov štúdia spotrebiteľa v zahraničí prerušené od 01.02.2014 do 30.06.2014), listom zo dňa 05.09.2014 žiadal o zrušenie členstva, ktoré účastník konania akceptoval, avšak až k dátumu 30.06.2015 nerešpektujúc účinky vypovedania zmluvy podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré v súvislosti s predmetným vypovedaním zmluvy nastali ku dňu 31.12.2014, čím nepostupoval v súlade so znením predmetného ustanovenia Občianskeho zákonníka, teda riadne;
  - vo Všeobecných zmluvných podmienkach žalobcu, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytovaní služieb a ktoré boli dňa 03.02.2015 zverejnené na internetovej stránke www.fitup.sk bolo v bode 8 uvedené: „Užívateľ je oprávnený na poskytovanie služieb výlučne vo FIT UP! štúdiu uvedenom v zmluve. V prípade, že užívateľ uhradí poskytovateľovi poplatok vo výške 18,99 € za poskytnutie služby GO UP!, vzniká mu oprávnenie na poskytovanie služieb ktoromkoľvek FIT UP! štúdiu na území SR v prevádzke poskytovateľa,“ pričom žalobca ani v Zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 31.08.2013, ani v Zmluve o poskytovaní služieb zo dňa 07.02.2014 neuviedol FIT UP! štúdio, na ktorého služby sa mala tá-ktorá zmluva vzťahovať, čím nepostupoval v súlade so zmluvne dojednanou podmienkou, teda riadne (ďalej aj len „porušenie 1“);

- zákazu ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko v súvislosti s kontrolou vykonanou dňa 03.02.2015, 12.05.2015 a dňa 18.06.2015 bolo pri prešetrovaní podnetov spotrebiteľov č. 603/2014, č. 713/2014, č. 164/2015, č. 212/2015, č. 211/2015, č. 219/2015, č. 220/2015, č. 223/2015, č. 230/2015 a č. 308/2015 v sídle inšpektorátu zistené, že:

· vo Všeobecných zmluvných podmienkach žalobcu, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytovaní služieb a ktoré boli dňa 03.02.2015 zverejnené na internetovej stránke www.fitup.sk bolo v bode 2 uvedené: „Ak zmluva v celom rozsahu nadobudne účinnosť v priebehu kalendárneho mesiaca, t.j. nie v prvý deň kalendárneho mesiaca, užívateľ je povinný uhradiť poskytovateľovi v deň uzavretia zmluvy v hotovosti pomernú časť ceny za služby za obdobie odo dňa účinnosti zmluvy v celom rozsahu do začiatku nasledujúceho kalendárneho mesiaca doby trvania zmluvy. Ceny za služby uvedené v zmluve sú vrátane DPH; poskytovateľ je oprávnený ceny za služby zvýšiť o príslušné navýšenie sadzby DPH v prípade jej zvýšenia v zmysle účinnej právnej úpravy. Užívateľ je povinný uhrádzať dohodnutú cenu za služby i v prípade, že nevyužíva služby počas účinnosti zmluvy. Užívateľ je povinný uhrádzať dohodnutú cenu za služby prostredníctvom trvalého príkazu na prevod finančných prostriedkov z účtu v banke a to tak, aby príslušná suma ceny za služby bola pripísaná na bankový účet poskytovateľa najneskôr pätnásty kalendárny deň mesiaca, za ktorý sa cena platí. Užívateľ je oprávnený uhradiť dohodnutú cenu za služby aj v hotovosti, to však len v prípade, že takýmto spôsobom uhradí cenu za služby na obdobie celého nasledujúceho roka, t.j. za obdobie do konca dvanásteho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu zmluvy. V prípade, ak sa užívateľ dostane do omeškania s úhradou akejkoľvek platby, je oprávnený uhradiť takúto dlžnú platbu poskytovateľovi aj v hotovosti. Užívateľ je povinný poskytovateľovi preukázať zriadenie trvalého príkazu do piatich dní odo dňa uzatvorenia zmluvy, najneskôr však pri najbližšom vstupe do FIT UP! štúdia, a to osobne vo forme originálu alebo kópie trvalého príkazu potvrdeného bankou užívateľa, alebo formou výstupu z internetbankingu banky užívateľa, alebo zaslaním v elektronickej forme, v opačnom prípade je poskytovateľ oprávnený odmietnuť užívateľovi poskytovanie služieb a vstup do FIT UP! štúdia až do dňa preukázania zriadenia trvalého príkazu.“ (ďalej aj len „porušenie 2”),

- zákazu upierať práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ v nadväznosti na § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko v súvislosti s kontrolou vykonanou dňa 03.02.2015, 12.05.2015 a dňa 18.06.2015 bolo pri prešetrovaní podnetov spotrebiteľov č. 603/2014, č. 713/2014, č. 164/2015, č. 212/2015, č. 211/2015, č. 219/2015, č. 220/2015, č. 223/2015, č. 230/2015 a č. 308/2015 v sídle inšpektorátu zistené, že:

· vo Všeobecných zmluvných podmienkach žalobcu, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytovaní služieb č. 10005625 zo dňa 07.02.2014, bolo v bode 4 uvedené: „V prípade omeškania užívateľa s úhradou ceny za služby, resp. akejkoľvek platby na základe zmluvy o viac ako 15 dní a/alebo o viac ako 30 dní a/alebo o viac ako 45 dní, je poskytovateľ oprávnený zaslať užívateľovi upomienku a užívateľ sa v takom prípade zaväzuje uhradiť poskytovateľovi poplatok vo výške 7 € z titulu paušálnych nákladov spojených s upomienkou, t.j. 7 € za každú jednu zaslanú upomienku.“ - ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná, vnášajúca značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa;

· vo Všeobecných zmluvných podmienkach žalobcu, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytovaní služieb č. 10005625 zo dňa 07.02.2014 bolo v bode 10 uvedené: „Akékoľvek písomnosti, ktoré si budú zmluvné strany posielat', sa považujú za doručené (i) v prípade písomného potvrdenia druhej zmluvnej strany o prevzatí v deň vyznačený v potvrdení ako dátum prevzatia písomnosti, (ii) v prípade zasielania písomností poštovým podnikom prípadne kuriérom sa písomnosť považuje za doručenú v deň doručenia na adresu uvedenú v zmluve, pokiaľ nedôjde k zmene adresy na základe písomného oznámenia doručeného druhej zmluvnej strane, (iii) v prípade odmietnutia zásielky sa písomnosť považuje za doručenú dňom, kedy ju adresát odmietol prevziať a (iv) v prípade neprevzatia zásielky sa písomnosť považuje za doručenú v tretí deň od jej uloženia na pošte a to aj v prípade, že sa adresát o uložení zásielky nedozvedel, prípadne v deň, ktorý bude označený na zásielke ako deň neúspešného doručenia z dôvodu „Adresát neznámy.“ - ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná, vnášajúca značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa;

· v Zmluve o poskytovaní služieb žalobcu č. 10005625 zo dňa 07.02.2014 bolo v bode Výpoveď zmluvy uvedené: „Zmluvné strany uzatvárajú zmluvu na dobu neurčitú, ktorá plynie od prvého dňa kalendárneho

mesiacu nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom nastala účinnosť zmluvy v celom rozsahu, pokiaľ účinnosť zmluvy v celom rozsahu nenastala v prvý deň kalendárneho mesiaca. Užívateľ je oprávnený písomne vypovedať zmluvu najneskôr 2 mesiace pred uplynutím prvého roku doby trvania zmluvy a následne po uplynutí prvého roku doby trvania zmluvy vždy najneskôr 2 mesiace pred uplynutím každého ďalšieho polroka doby trvania zmluvy: výpoveď sa považuje za platnú len za predpokladu, že je doručená poskytovateľovi najneskôr 2 mesiace pred uplynutím prvého roku doby trvania zmluvy a následne po uplynutí prvého roku doby trvania zmluvy vždy najneskôr 2 mesiace pred uplynutím každého ďalšieho polroka doby trvania zmluvy. V prípade ukončenia zmluvy výpoveďou zo strany užívateľa najneskôr 2 mesiace pred uplynutím prvého roku doby trvania zmluvy sa zmluva ukončí v posledný deň prvého roku doby trvania zmluvy, V prípade ukončenia zmluvy výpoveďou zo strany užívateľa po uplynutí prvého roku doby trvania zmluvy najneskôr 2 mesiace pred uplynutím každého polroka doby trvania zmluvy sa zmluva ukončí v posledný deň príslušného polroka doby trvania zmluvy." - ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná, vnášajúca značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa;

· v Zmluve o poskytovaní služieb žalobcu č. 10005625 zo dňa 07.02.2014 bolo v bode Odstúpenie od zmluvy uvedené „Poskytovateľ je oprávnený písomne odstúpiť od zmluvy v prípade podstatného porušenia povinnosti užívateľa vyplývajúcej zo zmluvy. Podstatným porušením povinnosti užívateľa sa pre účely ukončenia zmluvy odstúpením rozumie (i) omeškanie s úhradou ceny za služby alebo iného peňažného záväzku užívateľa o viac ako 60 dní, alebo (ii) zneužitie čipovej karty (najmä poskytnutie čipovej karty inej osobe), alebo (iii) hrubé alebo menej závažné, avšak opakované porušenie povinnosti užívateľa vyplývajúcej zo zmluvy. V deň odstúpenia od zmluvy vzniká užívateľovi povinnosť uhradiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu vo výške ceny za služby, ktorá by poskytovateľovi patrila zo obdobia od odstúpenia od zmluvy do jej najbližšieho možného skončenia výpoveďou zo strany užívateľa za predpokladu, že by výpoveď bola poskytovateľovi doručená v deň odstúpenia od zmluvy; úhradou zmluvnej pokuty nie je dotknutá povinnosť užívateľa zaplatiť dlžnú cenu za služby, prípadne jej časť, za obdobie účinnosti zmluvy. V prípade ukončenia zmluvy odstúpením zo strany poskytovateľa sa zmluva ukončí v deň doručenia odstúpenia užívateľovi." - ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná, vnášajúca značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa;

· vo Všeobecných zmluvných podmienkach žalobcu, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytovaní služieb a ktoré boli dňa 03.02.2015 zverejnené na internetovej stránke www.fitup.sk bolo v bode 1 uvedené: „Poskytovateľ je oprávnený všeobecne zmluvné podmienky kedykoľvek jednostranne meniť, pričom o ich zmene bude informovať užívateľa na internetovej stránke poskytovateľa a ich aktuálne znenie poskytne užívateľovi k nahliadnutiu a k prevzatíu v každej prevádzke FIT UP! štúdia a užívateľ sa zaväzuje takto zmenené, aktuálne znenie všeobecných zmluvných podmienok dodržiavať a riadiť sa ním." - ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná, vnášajúca značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa;

· vo Všeobecných zmluvných podmienkach žalobcu, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytovaní služieb a ktoré boli dňa 03.02.2015 zverejnené na internetovej stránke www.fitup.sk bolo v bode 10 uvedené: „Korešpondencia zmluvných strán bude prebiehať najmä v elektronickej forme. Za týmto účelom je užívateľ povinný poskytnúť poskytovateľovi e-mailovú adresu, prostredníctvom ktorej bude s poskytovateľom komunikovať, a na ktorú mu bude poskytovateľ zasielať akúkoľvek korešpondenciu. E-mail sa bude považovať za doručený užívateľovi, ak bol preukázateľne zaslaný na e-mailovú adresu poskytnutú užívateľom. V prípade komunikácie v listinnej forme sa akékoľvek písomnosti, ktoré si budú zmluvné strany posilať, považujú za doručené (i) v prípade písomného potvrdenia druhej zmluvnej strany o prevzatí v deň vyznačený v potvrdení ako dátum prevzatia písomnosti, (ii) v prípade zasielania písomností poštovým podnikom, prípadne kuriérom sa písomnosť považuje za doručenú v deň doručenia na adresu uvedenú v zmluve, pokiaľ nedôjde k zmene adresy na základe písomného oznámenia doručeného druhej zmluvnej strane, (iii) v prípade odmietnutia zásielky sa písomnosť považuje za doručenú dňom, kedy ju adresát odmietol prevziať a (iv) v prípade neprevzatia zásielky sa písomnosť považuje za doručenú v deň od jej uloženia na pošte, a to aj v prípade, že sa adresát o uložení zásielky nedozvedel, prípadne v deň, ktorý bude označený na zásielke ako deň neúspešného doručenia z dôvodu „Adresát neznámy." - ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná, vnášajúca značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa;

· vo Všeobecných zmluvných podmienkach žalobcu, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytovaní služieb a

ktoré boli dňa 03.02.2015 zverejnené na internetovej stránke www.fitup.sk bolo v bode 3 uvedené: „V prípade omeškania užívateľa s úhradou ceny za služby, resp. akejkol'vek platby na základe zmluvy, je poskytovateľ oprávnený odmietnuť užívateľovi poskytovanie služieb a vstup do FIT UP! štúdia počas omeškania až do dňa úhrady ceny, resp. akejkol'vek platby, s ktorou je užívateľ v omeškaní. V prípade takéhoto omeškania o viac ako 60 dní má poskytovateľ právo jednostranne určiť, že dňom takého určenia nastala splatnosť celej výšky ceny za služby a všetkých ostatných peňažných záväzkov užívateľa voči poskytovateľovi, vrátane zmluvnej pokuty v takej výške, v akej by ich bol užívateľ povinný uhradiť poskytovateľovi za obdobie odo dňa takéhoto určenia splatnosti do najbližšieho možného dňa, kedy by zmluva skončila na základe výpovede zo strany užívateľa za predpokladu, že by výpoveď bola poskytovateľovi doručená v deň určenia splatnosti (vyhlásenie splatnosti zmluvy). V prípade takéhoto omeškania o viac ako 60 dní má poskytovateľ zároveň právo odstúpiť od zmluvy alebo jednostranne vypovedať zmluvu užívateľovi s rovnakou výpovednou dobou, aká by sa v deň vypovedania zmluvy poskytovateľom vzťahovala na výpoveď zo strany užívateľa. V prípade takéhoto omeškania je poskytovateľ zároveň oprávnený zverejniť údaj užívateľa v rozsahu údajov užívateľa uvedených v zmluve a to najmä prostredníctvom svojej web stránky, čo užívateľ berie na vedomie a s čím vyjadruje svoj súhlas." - ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná, vnášajúca značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej aj len „porušenie 3");

- zákazu používať nekalé obchodné praktiky, spočívajúce v opisaní produktu ako „grátis", „zadarmo", „bez poplatku" alebo podobne, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť čokoľvek iné okrem nevyhnutných nákladov na odpovedanie na obchodnú praktiku a vyzdvihnutie tovaru alebo zaplatenie za jeho doručenie v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 7 ods. 4 v spojení s bodom 20 Prílohy č. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko v súvislosti s kontrolou vykonanou dňa 03.02.2015, 12.05.2015 a dňa 18.06.2015 bolo pri prešetrovaní podnetov spotrebiteľov č. 603/2014, č. 713/2014, č. 164/2015, č. 212/2015, č. 211/2015, č. 219/2015, č. 220/2015, č. 223/2015, č. 230/2015 a č. 308/2015 v sídle inšpektorátu zistené, že:

· na internetovej stránke žalobcu www.fitup.sk bolo dňa 03.02.2015 v časti Ceny veľkými písmenami napísané „PRVÝ VSTUP ZDARMA", kde do popredia vystupovalo slovo „ZDARMA", ktoré bolo uvedené výrazným veľkým bielym písmom na tmavofialovom podklade a zvolená najväčšia veľkosť písma (v porovnaní s ostatným textom), pričom následne bola neporovnateľne menším bielym písmom na žltom podklade dopísaná dopĺňajúca informácia: „Ak sa staneš členom do 14 dní odo dňa ako si vyskúšal FIT UP! a predložíš doklad o zaplatení, vrátime ti vstupný poplatok 10 €." (ďalej aj len „porušenie 4"),

pokutu vo výške 3 000 €. V odôvodnení poukázal na jednotlivé nedostatky a porušenia povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z. zistené u žalobcu konštatujúc ich preukázateľné zistenie inšpektormi. Pri určení výšky pokuty prihliadol na všetky okolnosti prípadu a využil diskrečnú právomoc tak, že zmenil prvostupňové rozhodnutie a pokutu uložil v dolnej hranici zákonnej sadzby, považujúc ju za primeranú k charakteru protiprávneho konania a následkom porušenia povinností.

II.

4. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 43Sa/32/2016-169 zo dňa 26.02.2018 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval § 6 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p."), § 3 ods. 1 a 3, § 4 ods. 2, § 7 ods. 1, 2 a 4, § 8 ods. 1 písm. d/, § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal na cieľ kontrolnej činnosti SOI ako aj na predmet kontroly.

5. Podľa názoru krajského súdu postupoval žalovaný správne, keď žalobcu sankcionoval za jednotlivé porušenia zákona č. 250/2007 Z.z., keď v prípade dotknutých spotrebiteľov (podnety č. 603/2014 a č. 220/2015) nedodrжал povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, nakoľko stanovil dlhšiu výpovednú dobu ako je určená Občianskym zákonníkom v § 582 ods. 1, pretože ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa. V prípade podnetu č. 603/2014 bolo zistené, že spotrebiteľ uzavrel zmluvu o poskytovaní služieb č.

10005625 v marci 2014, t.j. ku koncu kalendárneho štvrťroka, požadoval zrušenie tejto zmluvy zo zdravotných dôvodov, pričom ju vypovedal v súlade s § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého účinky vypovedania predmetnej zmluvy nastali k 30.06.2014. Žalobca nerešpektujúc účinky vypovedania zmluvy zaslal spotrebiteľovi list - odstúpenie od zmluvy o poskytovaní služieb a predžalobnú výzvu na úhradu zo dňa 31.07.2014, ktorou odstúpil od predmetnej zmluvy a žiadal od spotrebiteľa uhradiť spolu 380,88 € ako odplatu za služby v zmysle uzavretej zmluvy za obdobie od 01.03.2014 do 31.07.2014, ďalej zmluvnú pokutu 1 z titulu odstúpenia od zmluvy a zmluvnú pokutu 2 a poplatok za upomienky.

6. Taktiež pri prešetrení spotrebiteľského podania č. 220/2015 bolo zistené, že spotrebiteľ uzavrel zmluvu o poskytovaní služieb č. 20001370 (členstvo bolo z dôvodu štúdia spotrebiteľa v zahraničí prerušené od 01.02.2014 do 30.06.2014) a listom zo dňa 05.09.2014, t.j. ku koncu tretieho kalendárneho štvrťroka žiadal o zrušenie členstva. Spotrebiteľ vypovedal zmluvu v súlade s § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého účinky vypovedania predmetnej zmluvy nastali k 31.12.2014. Žalobca výpoveď spotrebiteľa akceptoval, avšak nerešpektoval účinky vypovedania zmluvy podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale až k 30.06.2015, čím nepostupoval v súlade so znením tohto ustanovenia. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na podstatné skutočnosti týkajúce sa rozdielu medzi výpoveďou a odstúpením od zmluvy. Výpoveď zmluvy má podobné črty ako odstúpenie od zmluvy. Výpoveď má s odstúpením od zmluvy spoločné to, že v oboch prípadoch ide o jednostranné ukončenie záväzkového vzťahu. Podstatný rozdiel medzi nimi je v tom, že kým odstúpenie od zmluvy má právne účinky od začiatku (ex tunc), výpoveď má právne následky od momentu právnych účinkov výpovede (ex nunc).

7. Ďalším porušením povinnosti zo strany žalobcu bolo porušenie § 4 ods. 1 písm. h/ zákona č. 250/2007 Z. z. tým, že nepostupoval v súlade so znením zmluvy. Žalobca nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie. Podmienky, ktoré boli stanovené poskytovateľom služieb, najmä pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy (v zmluve bolo uvedené, že zmluvné strany uzatvárajú túto zmluvu na dobu neurčitú, najmenej však na obdobie jedného roka odo dňa jej uzatvorenia s viazanosťou dohodnutej v tejto zmluve) sú nezrozumiteľné, neurčité a stanovené jednoznačne v prospech poskytovateľa služieb. Taktiež aj ďalšie zmluvné podmienky žalobcu (požiadavka disponovať zriadeným účtom v banke a s tým súvisiacou povinnosťou uhrádzať cenu za služby prostredníctvom trvalého príkazu, požiadavka požadovať od spotrebiteľa poplatok vo výške 7 € za zaslanie každej písomnej upomienky v prípade omeškania dlžníka, považovanie písomností adresovaných spotrebiteľovi za doručené v tretí deň od jej uloženia na pošte, a to aj v prípade, že sa adresát o uložení zásielky nedozvedel, oprávnenie poskytovateľa služieb kedykoľvek jednostranne meniť Všeobecné zmluvné podmienky, atď.), je potrebné považovať ako neprijateľné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi, formulované v prospech poskytovateľa služieb a nekorešpondujúce s úpravou uvedenou v Občianskom zákonníku. Zmluvné podmienky koncipované v rámci predformulovanej štandardnej zmluvy spotrebiteľa nezavazujú, pokiaľ sú formulované nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o tzv. jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany spotrebiteľa pri predformulovaných štandardných zmluvách (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14 Co/5/2014 zo dňa 08.10.2014). V opačnom prípade by sa spotrebiteľ dostal do výrazne nevyváženej pozície v právach a povinnostiach zmluvných strán.

8. V súvislosti s porušením zákazu používať nekalé obchodné praktiky, spočívajúce v opísaní produktu ako „grátis“, „zadarmo“, „bez poplatku“ ako aj na jeho internetovej stránke zverejnená informácia dňa 03.02.2015 v časti ceny veľkými písmenami napísané „PRVÝ VSTUP ZDARMA“, kde do popredia vystupovalo slovo „ZDARMA“, ktoré bolo uvedené výrazným veľkým bielym písmom na tmavofialovom podklade a zvolená najväčšia veľkosť písma (v porovnaní s ostatným textom), pričom následne bola neporovnateľne menším bielym písmom na žltom podklade dopísaná dopĺňajúca informácia: „ak sa staneš členom do 14 dní odo dňa ako si vyskúšal FIT UP! a predložíš doklad o zaplatení, vrátíme ti vstupný poplatok 10 €“ zrejme upúťali spotrebiteľa nielen obsahom informácie, ale práve farbou a veľkosťou písma. Takouto formou podaná informácia bola prezentovaná ako „Prvý vstup do fitness štúdia zdarma“, pričom tento v skutočnosti zdarma nebol, nakoľko vstupný poplatok bol

10 € a vstup „ZDARMA“ bol podmienený založením členstva v stanovenej lehote. Týmto konaním žalobcu došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. v spojení s bodom 20 Prílohy č. 1 k zákonu č. 250/2007 Z.z.

9. Námitku žalobcu týkajúcu sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného považoval krajský súd za nedôvodnú, nakoľko správne orgány riadne popísali priebeh a spôsob konania žalobcu, konkretizovali, k akým porušeniam povinností z jeho strany došlo a náležitým spôsobom zdôvodnili jednotlivé porušenia, a to aj v časti výšky uloženej sankcie. V súvislosti s výškou uloženej pokuty krajský súd poukázal na využitie správnej úvahy žalovaným stotožniac sa s jej odôvodnením v napadnutom rozhodnutí. Vzhľadom na to, že žalobca odstránil vytknuté nedostatky v novších zmluvách so spotrebiteľmi, žalovaný znížil inšpektorátom uloženú sankciu z 3 500 € na 3 000 €. V danom prípade je nepochybné, že zo strany žalobcu došlo k viacerým porušeniam povinností v rozsahu, ako mu boli kladené za vinu v prvostupňovom rozhodnutí. Krajský súd záverom konštatoval, že pokuta bola uložená v súlade s § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., ktorý síce nestanovuje dolnú hranicu pokuty, avšak je možné ju uložiť až do výšky 66 400 € a pri opakovanom porušení povinností počas 12 mesiacov až do výšky 165 000 €. V predmetnej veci bola žalobcovi uložená v dolnej hranici zákonnej sadzby.

III.

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť navrhujúc, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec mu vráti na ďalšie konanie.

11. Sťažovateľ sa domnieval, že ustanovenia zmluvy o poskytovaní služieb týkajúce sa ukončenia zmluvného vzťahu spotrebiteľov s ním nie sú v rozpore s § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko upravujú možnosť vypovedania zmluvy výlučne v prípade, ak možnosť a podmienky jej vypovedania nie sú upravené v zákone alebo v zmluve a výlučne v prípade zmlúv uzatvorených na dobu určitú. Ide teda o dispozitívnu právnu normu, ktorá sa neuplatní v prípade, ak je (I.) zmluva uzatvorená na dobu určitú a (II.) otázka vypovedania zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú je upravená v zmluve, pričom je nepochybné, že je to tak aj v prípade zmluvy sťažovateľa. Účelom § 582 Občianskeho zákonníka je upraviť situáciu, keď v zmluve uzatvorenej na dobu neurčitú nie je dohodnutá žiadna výpovedná doba z dôvodu, aby zmluvné strany neboli takýmto zmluvným vzťahom viazané „donekonečna“. Sporné zmluvné ustanovenie teda nemôže byť v rozpore s § 582 Občianskeho zákonníka, ktoré počíta aj s možnosťou, že spôsob, podmienky a doba výpovede zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú sú priamo upravené v zmluve. Sťažovateľ poskytol svojim zákazníkom možnosť využívať služby za stanovenú cenu v prípade, ak sú ochotní byť v zmluvnom vzťahu s ním po dobu najmenej jedného roka s možnosťou vypovedania zmluvy v zmysle Všeobecných zmluvných podmienok. Táto skutočnosť je každému zákazníkovi známa z vopred poskytnutých Všeobecných zmluvných podmienok a je mu tiež oznámená pri uzatváraní zmluvy. Sťažovateľ je schopný ponúkať služby za výrazne nižšiu cenu ako je bežne dostupná na trhu, pričom táto cena je ovplyvnená predovšetkým dobou trvania zmluvného vzťahu a možnosťou jej vypovedania.

12. Sťažovateľ nenúti svojich zákazníkov, aby s ním zotrvali v zmluvnom vzťahu na dobu neurčitú s dohodnutou viazanosťou, ale im dáva na výber, na aké obdobie chcú uzavrieť zmluvu. V prípade zmluvných podmienok týkajúcich sa doby platnosti zmluvy, jej viazanosti a výpovednej doby teda nejde o podmienku, ktorej obsah nemá spotrebiteľ možnosť vopred ovplyvniť. Predmetné podmienky sú podľa jeho názoru individuálne dojednané v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

13. K neuvedeniu konkrétneho fitnesscentra v zmluve so spotrebiteľmi sťažovateľ uviedol, že spotrebiteľ je oprávnený využívať jeho služby vo FIT UP! štúdiu, v ktorom došlo k uzatvoreniu zmluvy, o čom je spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy informovaný. Konkrétne FIT UP! štúdio, ktorého je spotrebiteľ členom, je vyznačené v internom systéme sťažovateľa, takže nemôže dôjsť k pochybnosti, v ktorom štúdiu je klient oprávnený využívať služby. Ide iba o určitú „technickú vadu“ zmluvy a nie o neposkytnutie služieb spotrebiteľom riadne. Krajský súd ani neodôvodnil, aký vplyv má neuvedenie

konkrétneho štúdia do zmluvy na riadne poskytovanie služieb. Napriek tomu sťažovateľ tento nedostatok odstránil a v novších zmluvách už uvádza konkrétne FIT UP! štúdio.

14. V súvislosti s povinnosťou zriadenia účtu v banke poukázal na to, že o spôsobe platby za poskytované služby informuje spotrebiteľa pred podpísaním zmluvy, pričom poskytovanie služieb nie je podmienené disponovaním bankového účtu zo strany spotrebiteľa. Ak spotrebiteľ nemá zriadený účet v banke alebo žiada uhrádzať platby iným spôsobom, sťažovateľ tejto požiadavke vyhovie. Podľa jeho názoru je konštatovanie krajského súdu o porušení zákona č. 250/2007 Z.z. príliš vágne vzhľadom na skutočnosť, že pri použití podobného výkladu by bolo možné každú povinnosť uloženú v zmluve, resp. vo Všeobecných zmluvných podmienkach považovať za ukladanie povinností bez právneho dôvodu, keďže zákon nemôže upravovať každý detail týkajúci sa práv a povinností spotrebiteľa.

15. Poplatok za upomienky považoval sťažovateľ za poplatok za náklady spojené s uplatňovaním pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Účelom predmetného ustanovenia v zmluve je pokryť režijné a paušálne náklady, ktorými sú poštovné, platy zamestnancov, cena energií a iné. Takáto zmluvná podmienka súčasne motivuje spotrebiteľa, aby si svoje záväzky voči sťažovateľovi uhradil riadne a včas.

16. K zmluvnej podmienke, podľa ktorej by sa písomnosť považovala za doručeníu spotrebiteľovi v tretí deň od jej uloženia na pošte, aj keď sa o jej uložení nedozvedel, sťažovateľ poukázal na judikatúru súdov SR a ČR a odbornú literatúru. Adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s písomnosťou od okamihu, kedy bol upozornený o skutočnosti, že písomnosť je uložená na pošte. Obdobná fikcia doručenia je upravená aj v zákone č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Fikcia doručenia je upravená pre obe zmluvné strany rovnako, nie je uplatňovaná iba v prípade doručovania spotrebiteľovi, ale aj v prípade doručovania písomností spotrebiteľa sťažovateľovi. Doručovanie písomností je dôležitou súčasťou uplatňovania si vzájomných práv zmluvnými stranami a z tohto dôvodu je potrebné upraviť aj prípady, v ktorých nie je zmluvná strana objektívne schopná doručiť druhej zmluvnej strane písomnosť v dôsledku zámernej nečinnosti alebo úmyselnému vyhýbaniu sa jej prevzatia. Aj v tomto prípade sťažovateľ pristúpil k zmierneniu predmetného ustanovenia v prospech spotrebiteľa.

17. Zmluvnou podmienkou, na základe ktorej je sťažovateľ oprávnený jednostranne meniť Všeobecné zmluvné podmienky, nemal v úmysle poškodzovať spotrebiteľov, ale toto ustanovenie bolo v zmluve uvedené z dôvodu prípadných zmien a vývoja legislatívy, a to najmä v prospech spotrebiteľa. Je možné, že takéto ustanovenie nie je nevyhnutné uvádzať v zmluve, nakoľko právne predpisy týkajúce sa spotrebiteľov sú kogentného charakteru, avšak (I.) nie všetci užívatelia sú spotrebiteľia a (II.) aj v prípade spotrebiteľských zmlúv nie je výslovné uvedenie nových zmluvných podmienok spotrebiteľom na ujmu. V tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že k jednostrannej zmene Všeobecných zmluvných podmienok z jeho strany nikdy v praxi nedošlo. V najnovšej verzii zmluvy došlo aj v dôsledku odporúčaní inšpektorátu k úprave predmetného ustanovenia.

18. Údaje týkajúce sa podmienok uplatnenia prvého vstupu zdarma boli uvedené dostatočne viditeľne a spotrebiteľ nemal veľkú možnosť ich prehliadnuť aj z dôvodu, že predmetná reklama neobsahovala okrem oznámení o poskytnutí vstupu zadarmo a príslušných podmienok, žiadny ďalší text. Každý spotrebiteľ mal pred vykonaním platby 10 € k dispozícii všetky potrebné informácie o možnostiach jej vrátenia (a to z internetovej stránky ako aj na základe informácií poskytnutých priamo v prevádzke sťažovateľa), čo spôsobilo, že spotrebiteľ mal možnosť urobiť rozhodnutie slobodne a vážne, na základe všetkých jemu vopred známych okolností. Navyše, text obsahujúci podmienky vrátenia prvého poplatku je uvedený na internetovej stránke rovnakou veľkosťou písma, rovnakým farebným vyhotovením a rovnakým pomerom veľkosti písma k hlavnej časti ponuky. Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ v prípade akcie prvého vstupu zdarma nemal v úmysle zamaskovať text ohľadom podmienok vrátenia poplatku za predmetný vstup, nakoľko takým istým spôsobom sú v iných prípadoch uvádzané iné podmienky, ktoré naopak zvyšujú atraktivnosť príslušných ponúk. Každý spotrebiteľ bol povinný už pred prvým vstupom do fitnesscentra zaplatiť 10 €, t.j. už pred vykonaním rozhodnutia musel vedieť, že vstup nie je zadarmo za každých okolností, ale iba za splnenia určitých podmienok.

19. Záverom sťažovateľ namieta, že krajský súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočniť jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, a to najmä tým, že svoj rozsudok odôvodnil iba stručne, pričom k jednotlivým údajným porušeniam zákona č. 250/2007 Z.z. sa vyjadril len v bodoch 16. a 17. rozsudku. Krajský súd sa nijako nevyjadril k jeho argumentácii obsiahnutej v žalobe a neuviedol, na základe čoho považoval právny názor sťažovateľa za nesprávny, t.j. napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Napriek tomu, že žalovaný mu uložil sankciu za viacero údajných porušení zákona, krajský súd sa k nim žiadnym spôsobom nevyjadril. Ak krajský súd nepotvrdil porušenia aj v ostatných prípadoch, mal sťažovateľ za to, že podľa názoru krajského súdu zrejme zákon iným spôsobom neporušil, ale iba spôsobom, ku ktorému sa aspoň nejakým spôsobom v rozsudku vyjadril. Ak sa teda sťažovateľ nedopustil istej časti protizákonného konania, ktoré mu bolo kladené za vinu, aj sankcia uložená za takéto konanie by mala byť primerane znížená.

IV.

20. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby ju kasačný súd zamietol a sťažovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

21. Trval na tom, že § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovuje všeobecnú výpovednú lehotu v prípade spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú. Pri spotrebiteľských zmluvách formulárového typu s vopred predtlačnými podmienkami nie je možné uplatniť výklad, podľa ktorého možno uvedené ustanovenie aplikovať iba v prípade, ak možnosť a podmienky vypovedania zmluvy nie sú upravené v zákone alebo v zmluve (ľubovoľne). V tejto súvislosti poukázal na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Mal za to, že v prípade spotrebiteľských podaní č. 603/2014 a č. 220/2015 nedošlo k rešpektovaniu účinkov riadneho vypovedania zmluvy podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka v prípade uzatvorenia zmluvy na dobu neurčitú.

22. V prípade námietky sťažovateľa týkajúcej sa výberu spotrebiteľa, či uzavrie zmluvu na rok, 6 mesiacov alebo 30 dní žalovaný uviedol, že v prípade jeho sankcionovania išlo o dve konkrétne zmluvy uzavreté na neurčitú dobu, ktoré boli zákonným spôsobom vypovedané, avšak sťažovateľ tieto výpovede nerešpektoval. Predmetné zmluvné podmienky boli koncipované v rámci predformulovanej štandardnej zmluvy, takže spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Charakter individuálneho dojednaní zmluvných podmienok preukazuje dodávateľ a ak ho nepreukáže, podmienky sa nepovažujú za individuálne dojednané. Pokiaľ ide o neuvedenie konkrétneho fitnesscentra v zmluve so spotrebiteľmi, žalovaný sa stotožnil s názorom krajského súdu uvedeným v bode 16 rozsudku.

23. Sťažovateľ uviedol rovnaké námietky ako v správnej žalobe, pričom žalovaný aj krajský súd sa s nimi vysporiadal. K požiadavke sťažovateľa disponovať zriadeným účtom v banke žalovaný uviedol, že povinnosť spotrebiteľa zaplatiť má právny dôvod, avšak žiadny právny predpis ho nezaväzuje povinnosťou disponovať zriadeným účtom v banke a s tým súvisiacou povinnosťou uhrádzať cenu za služby prostredníctvom trvalého príkazu na prevod finančných prostriedkov z účtu v banke a jeho zriadenie preukazovať. Uvedeným konaním došlo zo strany sťažovateľa k ukladaniu povinností nad rámec zákona, bez právneho dôvodu a k porušeniu § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. Posúdené znenie dotknutej zmluvnej podmienky a dodatočné tvrdenia sťažovateľa ohľadom informovanosti spotrebiteľa o danej skutočnosti ešte pred podpísaním zmluvy, kedy spotrebiteľia majú možnosť vyjadriť sa, sú právne irelevantné. Tvrdenie sťažovateľa, že ak spotrebiteľ nedisponuje zriadeným bankovým účtom alebo ak žiada uhrádzať platby iným spôsobom, sťažovateľ týmto požiadavkám vyhovie, označil žalovaný za účelové.

24. V súvislosti s poplatkom za upomienky poukázal na rozhodnutie Vrhného krajského súdu v Brandenburg sp. zn. 7 U 17/06 zo dňa 21.06.2006, na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012 a sp. zn. 6Co/148/2014 zo dňa 25.06.2015 a uznesenie Najvyššieho

súdu SR sp. zn. 3Cdo/434/2014 zo dňa 04.06.2015 konštatujúc, že skutočnosť, že predmetná zmluvná podmienka je neprijateľná, potvrdzuje samotná rozhodovacia prax súdov.

25. Sťažovateľom koncipovaná fikcia doručenia sa neprijateľným spôsobom odkláňa od platnej právnej úpravy Občianskeho zákonníka ako aj od ustálenej judikatúry v tejto oblasti. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Cdo/268/2011 zo dňa 08.06.2011 ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.01.2011. Zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa písomnosť považovala bez ďalšieho za doručení spotrebiteľovi v tretí deň od jej uloženia na pošte, aj keď sa o jej uložení adresát nedozvedel, túto požiadavku (objektívnej možnosti spotrebiteľa oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu) nespĺňa. Rovnako túto požiadavku nespĺňa ani vymienenie, podľa ktorého sa písomnosť bez ďalšieho považuje za doručení v deň, ktorý bude označený na zásielke ako deň neúspešného doručenia z dôvodu „Adresát neznámy“. V tejto súvislosti žalovaný citoval rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Cdo/864/2004 zo dňa 16.03.2005. Na základe týchto skutočností mal za to, že fikcia doručenia zahrnutá v zmluvných podmienkach sťažovateľa neobstojí pre rozpor s § 45 ods. 1 (kogentné ustanovenie) v nadväznosti na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

26. K námietke ohľadom možnosti jednostrannej zmeny Všeobecných zmluvných podmienok žalovaný uviedol, že jednostranná zmena zmluvných podmienok je v zmysle § 53 ods. 4 písm. i/ Občianskeho zákonníka prípustná iba z vážneho objektívneho dôvodu a iba vtedy, ak dodávateľ (sťažovateľ) umožní spotrebiteľovi náležite prehodnotiť jeho ďalšiu viazanosť. O zmene zmluvných podmienok má byť spotrebiteľ náležitým spôsobom informovaný. Vzhľadom na samotné znenie zmluvnej podmienky a na skutočnosť, že sa možnosť jednostrannej zmeny týka Všeobecných zmluvných podmienok (nie Zmluvy o poskytnutí služby), nemožno tvrdiť, že uvedená zmena by sa nevzťahovala aj na existujúce záväzky. Vzhľadom na objektívnu zodpovednosť sťažovateľa nie je podstatný jeho úmysel. Bezpredmetné je aj jeho tvrdenie, že predmetné ustanovenie nikdy neaplikoval.

27. Žalovaný trval na tom, že opísanie produktu ako „gratis“, „zadarmo“, „bez poplatku“ a podobne je klamlivou obchodnou praktikou. Informácia o osobitnej cenovej výhode - prvom vstupe zdarma bola spotrebiteľovi podaná takým spôsobom, že bolo veľkými písmenami napísané „PRVÝ VSTUP ZDARMA“, kde do popredia vystupovalo slovo „ZDARMA“ uvedené výrazným bielym písmom na tmavofialovom podklade a zvolená najväčšia veľkosť písma v porovnaní s ostatným textom. Text informujúci o poplatku 10 € za vstup bol uvedený najmenšou veľkosťou písma, pričom zvolená kombinácia farby písma s farbou pozadia spôsobovala, že text tejto dodatočnej informácie v poli skôr zanikal. Žalovaný tiež zdôraznil, že predmetom vyhodnotenia uvedenej praktiky nie je skutočnosť, či bol pri rozhodovaní sa na spotrebiteľa vyvíjaný nátlak a či jeho rozhodnutie bolo slobodné a vážne. Skutočnosť uvádzaná sťažovateľom, že text obsahujúci podmienky vrátenia prvého poplatku je na internetovej stránke uvedený rovnakým spôsobom ako iné doplnkové texty ostatných informácií na tej istej internetovej stránke, je vo vzťahu k danej veci právne irelevantná, nakoľko ostatné texty vo veľkosti a farbe písma ako „PRVÝ VSTUP ZDARMA“ vyjadrujú jasnú informáciu a k nim doplnková informácia neobsahuje žiadne podmienky, ktoré by skresľovali nad ňou podanú hlavnú informáciu.

28. Žalovaný tiež dodal, že sťažovateľ opomenul skutočnosť, že je práve tým, kto porušil viacero zákonných ustanovení, ktorými sa je povinný riadiť pri vykonávaní podnikateľskej činnosti. Podľa žalovaného je rozsudok krajského súdu v súlade so zákonom a nemožno ho považovať za nepreskúmateľný a nezrozumiteľný.

V.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 S.s.p. a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu (sťažovateľa) nie je dôvodná.

30. Kľúčovou otázkou vo veci bolo posúdenie, či nedostatky zistené inšpektorátom u sťažovateľa v dňoch 03.02.2015, 12.05.2015 a 18.06.2016 zakladajú jeho zodpovednosť za viaceré porušenia zákona

č. 250/2007 Z.z. a ak áno, či je uložená pokuta primeraná.

31. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánov dozoru, dohľadu a kontroly a obcí pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

32. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

33. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie

a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,

b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3,

c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

34. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

35. Obchodná praktika sa v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

36. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

37. Podľa § 8 ods. 1 písm. d/ zákona č. 250/2007 Z.z. obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

38. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§ 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

39. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. neprijateľné podmienky.

40. Podľa § 53 ods. 4 písm. j/ a k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve; požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

41. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

42. Zákonnodarca v zákone č. 250/2007 Z.z. upravuje predmet a rozsah právnej úpravy najmä ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k výrobcovi, dovozcovi, distributérovi a poskytovateľovi služieb, ako aj úlohy orgánov verejnej správy pri kontrole dodržiavania podmienok ustanovených pri ochrane spotrebiteľa. Zákon č. 250/2007 Z.z. sa vzťahuje na všetky výrobky, alebo služby, ktoré dodávateľ, predajca, ponúka kupujúcemu na predaj, alebo poskytovateľ poskytuje služby spotrebiteľovi. Zákonnodarca v jednotlivých ustanoveniach uvedeného zákona jednoznačne špecifikuje práva spotrebiteľa so zdôraznením ochrany života a zdravia spotrebiteľa. Povinnosti predávajúceho, resp. poskytovateľa služby vo svojej štruktúre kopírujú práva spotrebiteľa na ochranu pred výrobkami alebo službami, ktoré môžu spôsobiť zásah do právom chránených záujmov spotrebiteľa. Výrobky a služby musia spĺňať zo strany predávajúceho alebo poskytovateľa služby kritériá tak, aby sa dostali ku spotrebiteľovi bez následných komplikácií. Z uvedených dôvodov zákonnodarca významným spôsobom ochraňuje spotrebiteľa prostredníctvom zákona č. 250/2007 Z.z., pričom pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ich podmienok, platnosti týchto zmlúv, práv a povinností z nich vyplývajúcich a následkov ich porušení ako aj práv zo zodpovednosti za vady a práv na náhradu škody odkazuje na právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv ustanovenú v právnych normách § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

43. Vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu kasačný súd dospel k zhodnému názoru ako krajský súd, že skutkami kladenými sťažovateľovi za vinu sa sťažovateľ dopustil porušenia právnych povinností vyplývajúcich mu zo zákona č. 250/2007 Z.z., a to § 4 ods. 1 písm. h/, § 4 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 2 písm. b/ v nadväznosti na § 3 ods. 3, § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 7 ods. 4 uvedeného zákona. Za zistený protiprávny stav sťažovateľ plne zodpovedá bez ohľadu na dôvody uvedené v žalobe či v kasačnej sťažnosti ako aj bez ohľadu na to, že niektoré porušenia následne odstránil.

44. K jednotlivým porušeniam zákona č. 250/2007 Z.z. a Občianskeho zákonníka kladeným sťažovateľovi za vinu kasačný súd uvádza:

K porušeniu 1:

45. Podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

46. Citované ustanovenie upravuje spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzatvorenou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je nepretržitá alebo opakovaná činnosť alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť, a to jednostranným právnym úkonom - výpoveďou. Pre výpoveď Občiansky zákonník nepredpisuje žiadnu formu. Uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty danej ku koncu kalendárneho štvrtroka nadobúda výpoveď účinnosť a záväzok vyplývajúci zo zmluvy zaniká.

47. Ide teda o všeobecnú výpovednú lehotu pri spotrebiteľských zmluvách uzatvorených na dobu neurčitú. Vzhľadom na to, že obe Zmluvy o poskytovaní služieb (č. 10005625 - podnet č. 603/2014 ako aj č. 20001370 - podnet č. 220/2015) boli uzatvorené na dobu neurčitú a ide o spotrebiteľské zmluvy formulárového typu, ktoré mali vopred predtlačené podmienky, bolo potrebné aplikovať § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nemožno súhlasiť so sťažovateľom, že táto zákonná výpovedná lehota platí iba v prípade, ak zo zmluvy či zo zákona nevyplýva iná lehota. Na daný prípad je tiež potrebné aplikovať § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Stanovením výpovednej lehoty inak ako je určená v Občianskom zákonníku sťažovateľ porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa.

48. Sťažovateľ vo Všeobecných zmluvných podmienkach tvoriacich súčasť Zmluvy o poskytovaní služieb, ktoré boli dňa 03.02.2015 zverejnené na internetovej stránke www.fitup.sk, v bode 8 neuviedol konkrétne FIT UP! štúdio, na ktoré sa mala daná zmluva vzťahovať, čo žalovaný správne vyhodnotil ako postup, ktorý bol v rozpore so zmluvne dojednanou podmienkou. Sťažovateľ totiž jasne prehlásil vo Všeobecných zmluvných podmienkach, že konkrétne FIT UP! štúdio špecifikuje v zmluve, čo neurobil. S námietkami ohľadom porušenia 1 sa krajský súd vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

K porušeniu 2:

49. Uložením povinnosti spotrebiteľovi v bode 2 Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré tvoria súčasť Zmluvy o poskytovaní služieb a ktoré boli dňa 03.02.2015 zverejnené na internetovej stránke www.fitup.sk, sťažovateľ nesporne porušil § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko uložil spotrebiteľovi povinnosť nad rámec zákona. Je neprijateľné, aby sťažovateľ ako poskytovateľ služieb uložil spotrebiteľovi povinnosť preukazovať zriadenie trvalého príkazu, ako aj povinnosť uhrádzať dohodnutú cenu za poskytované služby trvalým príkazom na prevod finančných prostriedkov z účtu v banke.

50. Tvrdenie sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti, že v súčasnosti má prevažná väčšina spotrebiteľov zriadený bankový účet a bežne uhrádza svoje platby prostredníctvom tohto účtu, je právne irelevantná. Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenie sťažovateľa v súvislosti s porušením povinnosti 2, že poskytovanie služieb z jeho strany nie je podmienené disponovaním bankového účtu zo strany spotrebiteľa, kasačný súd s ním nemôže súhlasiť, nakoľko spotrebiteľovi uložením povinnosti 2 neumožnil zvoliť si iný spôsob platby.

K porušeniu 3:

51. Kasačný súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že požiadavka sťažovateľa spočívajúca v povinnosti spotrebiteľa zaplatiť poplatok vo výške 7 € za zaslanie každej písomnej upomienky v prípade jeho omeškania ako aj považovanie písomností adresovaných spotrebiteľovi za doručené v tretí deň od jej uloženia na pošte, a to aj v prípade, že sa adresát o uložení zásielky nedozvedel či oprávnenie poskytovateľa služieb kedykoľvek jednostranne meniť Všeobecné zmluvné podmienky, je potrebné považovať za neprijateľné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi, formulované jednoznačne v prospech poskytovateľa služieb. Tieto podmienky nie sú v súlade s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

52. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka týkajúca sa povinnosti spotrebiteľa zaplatiť poplatok vo výške 7 € za zaslanie každej písomnej upomienky v prípade jeho omeškania s platbou, jeho neprímerané zaťaženie, pretože mu je účtovaný poplatok bez toho, aby mu bolo zo strany sťažovateľa poskytované skutočné protiplnenie. Aj z tohto dôvodu je zmluvná podmienka stanovujúca poplatok vo výške 7 € neprijateľná. Aj ustálená judikatúra európskych súdov (napr. rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ 17 U 192/2010 zo dňa 03.05.2010) potvrdila rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spolplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa, čo je aj prípad sťažovateľa. Ukladanie takejto zmluvnej podmienky nemožno odôvodniť snahou motivovať spotrebiteľa k riadnemu a včasnému plneniu povinností.

53. Rovnako fikcia doručenia zakotvená sťažovateľom v bode 10 Všeobecných zmluvných podmienok predstavuje neprijateľnú podmienku, ktorá sa odchyľuje v neprospech spotrebiteľa od § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý má kogentný charakter. Účinnosť prejavu vôle voči neprítomnej osobe nastáva od okamihu, keď jej dôjde. Podľa názoru súdnej praxe a v súlade s teoretickými poznatkami je prejav vôle voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Situácia sa posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s

ním skutočne oboznámil. To znamená, že od okamihu, keď mal adresát možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, začína plynúť napríklad lehota na prijatie návrhu, v nadväznosti na to môže dôjsť k zániku návrhu, a to aj v prípade, keď sa adresát vôbec neoboznámil s obsahom prejavu vôle, atď.

54. Kasačný súd mal za to, že zmluvná podmienka, v zmysle ktorej by sa písomnosť považovala bez ďalšieho za doručenie spotrebiteľovi v tretí deň od jej uloženia na pošte, resp. v deň jej uloženia, a to aj keď sa o jej uložení adresát nedozvedel ako aj zmluvná podmienka, podľa ktorej sa písomnosť považuje za doručenie bez ďalšieho v deň, ktorý je označený na zásielke ako deň neúspešného doručenia s poznámkou „Adresát neznámy“, je spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv. Tu je potrebné mať na zreteli skutočnosť, že na strane spotrebiteľa môžu existovať objektívne príčiny, prečo sa zásielka nedostala do jeho dispozičnej sféry. Sťažovateľ nemôže koncipovanie „vlastnej“ fikcie doručenia odôvodňovať tým, že táto sa uplatňuje pre obe zmluvné strany rovnako, nakoľko spotrebiteľ predstavuje slabšiu zmluvnú stranu a doručovanie písomností je koncipované v jeho Všeobecných zmluvných podmienkach v neprospech spotrebiteľa neprijateľným spôsobom.

55. Pokiaľ ide o výpoveď zmluvy či odstúpenie od nej, kasačný súd uvádza, že aj tieto podmienky stanovené sťažovateľom vo Všeobecných zmluvných podmienkach sú neprijateľné, nakoľko sa odchyľujú od všeobecnej právnej úpravy ustanovenej v § 582 ods. 1 v spojení s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

56. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že aj zmluvná podmienka uvedená v bode 3 Všeobecných zmluvných podmienok sťažovateľa, ktoré sú súčasťou Zmluvy o poskytovaní služieb a ktoré boli dňa 03.02.2015 zverejnené na jeho internetovej stránke (odmietnutie poskytovania služieb v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradou platby za služby je aj s ohľadom na ostatné zmluvné podmienky a v prípade omeškania o viac ako 60 dní právo sťažovateľa jednostranne určiť splatnosť celej výšky ceny za služby vrátane zmluvnej pokuty), predstavuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

K porušeniu 4:

57. V súvislosti s porušením 4 - zákazu používať nekalé obchodné praktiky spočívajúce v opísaní produktu ako „grátis“, „zadarmo“, „bez poplatku“ ako aj na internetovej stránke žalobcu zverejnená informácia dňa 03.02.2015 v časti ceny veľkými písmenami napísané „PRVÝ VSTUP ZDARMA“, kasačný súd konštatuje, že s námietkami ohľadom tohto porušenia sa krajský súd dostatočne vysporiadal. Vzhľadom na to, že slovo „ZDARMA“ bolo uvedené výrazným veľkým bielym písmom na tmavofialovom podklade a bola zvolená najväčšia veľkosť písma (v porovnaní s ostatným textom), pričom následne bola neporovnateľne menším bielym písmom na žltom podklade dopísaná doplňujúca informácia: „ak sa staneš členom do 14 dní odo dňa, ako si vyskúšal FIT UP! a predložíš doklad o zaplatení, vrátime ti vstupný poplatok 10 €“, je prirodzené, že spotrebiteľa upútala daná informácia jednak farbou, ako aj veľkosťou písma a bola spôsobilá reálne ho uviesť do omylu o cene za ponúkané služby. Uvedeným konaním sťažovateľ porušil § 4 ods. 2 písm. c/ v nadväznosti na § 7 ods. 4 v spojení s bodom 20 Prílohy č. 1 k zákonu č. 250/2007 Z. z., nakoľko takéto konanie nie je v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti.

58. Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013 konštatoval, že „V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť výrazne menšej veľkosti než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá aj na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Aj v spotrebiteľských zmluvách je možné uplatniť všeobecné obchodné podmienky, viac menej takáto aplikácia má nielen uvedené formálne obmedzenia, ale aj obmedzenia obsahové.“

Je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných

zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť na to aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú. Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu."

59. K výške pokuty uloženej sťažovateľovi v napadnutom rozhodnutí žalovaného kasačného súdu uvádza:

60. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozčovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 €, za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 €.

61. Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

62. Ukladanie pokút za správne delikty podlieha uváženiu správneho orgánu (diskrečná právomoc), v ktorom správny orgán v rámci zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu v stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu, musí byť riadne zdôvodnené.

63. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. rozsudok sp. zn. 5Sžo/204/2010) je nevyhnutné, aby správny orgán odôvodnil nielen dôvod, pre ktorý ukladá sankciu, ale aj výšku uloženej pokuty. Pokuty nesmú byť ukladané ľubovoľne, ale v rámci správneho uváženia, ktoré správny orgán náležite odôvodní.

64. Výšku pokuty je v rámci administratívneho trestania nutné diferencovať a individualizovať, majúc na zreteli základné funkcie ukladania sankcií - individuálnu a generálnu prevenciu. V danom prípade žalovaný použil svoju diskrečnú právomoc v rámci zákonného rámca a ním uložená pokuta nevybočuje z medzí ustanovených zákonom. Kasačný súd ju vzhľadom na zistené okolnosti považuje za primerane vysokú. Žalovaný podľa názoru kasačného súdu starostlivo zvažil všetky hľadiská pre určenie výšky pokuty v zmysle § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., a to charakter protiprávneho konania spočívajúci v konaní v rozpore s Občianskym zákonníkom ako aj na charakter samotnej zmluvy a Všeobecných zmluvných podmienok tvoriacich súčasť spotrebiteľskej zmluvy, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia, keď v rámci odvolacieho konania pristúpil k zníženiu výšky pokuty uloženej prvostupňovým rozhodnutím z 3 500 € na 3 000 €. Z hľadiska miery zavinenia žalovaný prihliadol na to, že sťažovateľ je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov alebo poskytovania služieb a tiež na obsah neprijateľných podmienok a na mieru, v akej sú spôsobilé ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. Skutkové okolnosti identifikované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného odôvodňujú sankciu v uloženej výške a uložená pokuta je v predmetnej veci vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

65. Kasačný súd dospel zhodne s právnym názorom krajského súdu k záveru, že inšpektorát vykonal v predmetnej veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vo veci si zadovážil dostatok relevantných skutkových zistení na vydanie prvostupňového rozhodnutia, skutkové okolnosti správne právne posúdil. Žalovaný v rámci svojej právomoci zmenil vo výroku a v príslušnej časti odôvodnenia prvostupňové rozhodnutie, vychádzajúc z rovnakého skutkového stavu. Aj podľa názoru kasačného súdu záver správnych orgánov oboch stupňov vyslovený v odôvodnení ich rozhodnutí zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z. z. Vykonaným dokazovaním v danej veci bolo dostatočne preukázané, že sťažovateľ konaním kladeným mu za vinu porušil vyššie uvedené povinnosti vyplývajú mu zo zákona č. 250/2007 Z.z., za porušenie ktorých zodpovedá na základe objektívnej zodpovednosti. Sťažovateľa taktiež

nezbavuje zodpovednosti za zistené porušenia skutočnosť, že ich následne v novších zmluvách so spotrebiteľmi odstránil.

66. Záverom kasačný súd uvádza, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku vyčerpávajúco vysporiadal s námietkami sťažovateľa. Nemožno prisvedčiť sťažovateľovi, že a k s a krajský súd nevyjadril ku všetkým porušeniam zákona, znamená to, že sa sťažovateľ zrejme dopustil iba tých porušení, ktoré sú v rozsudku krajského súdu výslovne spomenuté. Na margo tejto námietky kasačný súd dodáva, že krajský súd svojím rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného konštatujúc jeho zákonnosť a považoval ho za náležite odôvodnené, a to ohľadom všetkých porušení, za ktoré bol sťažovateľ napadnutým rozhodnutím žalovaného sankcionovaný.

67. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05) súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (aj keď tento ich vníma ako relevantné), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na prijatie záveru, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie.

68. Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj len „ESLP“) pripomína, že rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku zo dňa 21.01.1999). Judikatúra ESLP a ani Ústavného súdu SR pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

69. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

70. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov tohto konania, keďže žalobca (sťažovateľ) nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

71. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.